

BEDELLUS (2) *sb m*

Oba e jasne.

sg N (lat.) bedellus (1). ◇ pl D bedellusóm (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. sapient.

Woźny szkolny, uniwersytecki, pedel, sługa rektora noszący przed nim insygnia władzy [bedellus Łac śr] (2) : Studentóm/ Piśárzóm/ Drukárzóm/ Bibliopolóm/ Bedellufóm/ y ich towarzyśzóm wśyśtkim/ którzy fie iedno dla náuki do miáśtá przereczoného Krakowśkiého vdádzą/ y tám mieśzkác będą/ Artykuły ípiśáné á ná tym Cyrográphié wyrażoné niezgwałcenié chowác obiecuiemy SarnStat 201, 203.

KN